

Sannolika systemfelen i Sverige - gällande nackskador!

I dagens Sverige tycks varken myndigheten Försäkringskassan eller försäkringsbranschen vilja att svårt nackskadade (ofta kallade "whiplash") får den nödvändiga vård de behöver - varken i det akuta skedet eller senare! Vilka sannolikheter är inte inblandade i dessa sammanhang?

Är det sannolikt att det kostar för mycket att utreda och behandla de skadedrabbade? Är det billigare att de blir kroniska invalider i evig tid? Hoppas man att de i tysthet skall acceptera att de inte har någon rätt till vare sig ersättningar eller korrekt vård? Eller vad?

Nuvarande brister i vård, omsorg och försäkringssystemen i Sverige gör sannolikt många skadedrabbade till kroniska invalider för resten av deras liv! – Så illa fungerar dessa systemen idag!

Onödigt mycken tid och stora kostnader ägnas åt domstolsprocesser, vilka inte skulle behövas – om svensk vård hade tillägnat sig den internationella kunskap, som redan finns inom EU/EESområdet - men även jorden runt!

Är det rimligt att medicinskt okunniga domare skall tvingas döma då rent medicinska frågeställningar avgörs – huruvida nackskadorna finns eller ej - samtidigt som varken svenska läkare, advokater eller vanliga medborgare tycks ha tillräcklig nödvändig kunskap om rådande konsekvenser och samband?

Detta skulle få ske med hänvisning till att den skadedrabbade skall "mer än sannolikt" bevisa att besvären beror på trafik- eller fallolyckan då allt startade!

Minns Tage Danielssons monolog om kärnkraftsolyckan i Harrisburg - om det var sannolikt att den inträffat - fastän den faktiskt hade gjort det!

Nackskadeförbundet

För de nackskadades villkor i samhället - individen står i centrum

Är det inte samma problem som nu gäller vid nackskador? Var det inte så att det var trafik- eller fallolyckor som var inblandade när tidigare friska och oskadade plötsligt blev försäkringsfall? Sannolikhet rådde eller inte?

Hur skulle medicinskt okunniga domare kunna avgöra sådana samband?

Är det rimligt att medicinskt okunniga advokater skall ägna sin tid åt att ”hjälpa” medicinskt okunniga människor i juridiska processer, när det finns stor internationell kunskap, som kan fastställa och behandla dem med dessa skador - samtidigt som den nödvändiga kunskapen saknas i den svenska vården?

Är det inte mer rimligt att svensk sjukvård introducerar de metoder för utredning och behandling, vilka med stor framgång sedan länge används inom EU/EESområdet?

Vilka besparingar det skulle bli för samhället, samt mindre med onödigt lidande för drabbade och deras familjer - om den kunskapen användes här!

Med den teknik försäkringsbranschens ”sakkunniga” regelmässigt förnekar gör någon nytta - kan drabbades skador faktiskt fastställas inom EU/EES-området och därmed kan även eventuella simulanter lätt avslöjas – vilket dramatiskt skulle minska möjligheten för dessa att lura samhället, Försäkringskassan och de stora försäkringsbolagen på ersättningar!

Sic! – Så här ser det ut i Sverige idag - år 2013! I EU finns kunskapen sedan länge! Varför finns den inte här redan nu?

Vilka, vem eller vad har motarbetat en sådan önskad förändring i nuläget?

Är det så här det skall se ut 2014 och framöver?